După primul concurs de verificare

Popicarii fruntași nu au corespuns

„Nu ne așteptam ca toți jucătorii și jucătoarele invitate la primul concurs de verificare în vederea dublei întîlniri cu reprezentativele R.P. Ungare să obțină rezultate valoroase — ne-a spus tovarășul Ladislau Szöcs secretarul Federației române de popice. Aceasta din două motive: la Orașul Stalin am chemat popicari tineri, mulți dintre ei la primul concurs de o asemenea importanță; apoi, de la acest prim trial au lipsit o serie de sportivi fruntași care fac parte din echipele calificate în finala campionatului republican. Sperăm însă că popicarii consacrați prezenți pe arena Metrom vor evolua la valoarea lor reală. Dar numai Carol Zombori, Cristu Vînătoru, Vasile Rașovan, Ana Felsegy și Ilona Nagy au avut o comportare onorabilă".

Intr-adevăr, cercetînd foile de arbitraj am constatat că maestrul sportului Alexandru Andrei, Francisc Micola, Ion Dragomirescu, campionul mondial Ion Micoroiu și Margareta Kelemen au realizat procentaje care denotă o scădere de formă. Motivarea lor că arena ar fi grea nu prezintă nici un temei deoarece în aceleași condiții au concurat și popicarii evidențiați mai sus, dar care datorită seriozității cu care se pregătesc au reușit să întreacă adversari experimentați. Cauza rezultatelor nesatisfăcătoare ale sportivilor experimentați o constituie după părerea noastră superficialitatea cu care au privit acest concurs. Din discuțiile purtate cu specialiștii care au asistat la întrecerile de la Orașul Stalin a reieșit chiar că unii dintre ei n-au vrut să realizeze scoruri superioare pentru ca să nu-și „strice" firul ascendent al viitorului grafic de performanțe cerut de forul de specialitate. Această concepție greșită a unora dintre popicarii noștri fruntași poate atrage după sine pericolul unor rezultate proaste în întîlnirile internaționale din acest an.

Și acum cîteva cuvinte despre elementele tinere. In general, acestea au corespuns așteptărilor. Pe prim plan se situează Cristu Vînătoru și Carol Zombori care au dovedit o mare precizie în lansarea bilei și o bună pregătire fizică. Au mai lăsat o impresie frumoasă: Ioan Ilieș, Francisc Sasz, Geta Spiroiu, Maria Constantin și Viorica Măstan. Procentajele unora dintre tinerii popicari ar fi putut fi mai mari, dacă aceștia nu ar fi fost stăpîniți de o exagerată emotivitate.

Iată primi trei clasați: BĂIEȚI: 1. Carol Zombori 885 p.d.; 2. Cristu Vînătoru 848; 3. Vasile Rașovan 832; FETE: 1. Ana Felsegy 410; 2. Ilona Gagy 392; 3. Sidonia Jilovan 387.

TR. IOANIȚESCU

Rînduri despre Mihail Tal

Cunoscuta lucrare a lui Kotov și Iudovici „Școala șahistă sovietică" cuprinde printre numeroasele și interesantele sale capitole biografiile tuturor marilor maeștri și ale celor mai valoroși maeștri ai șahului sovietic. A doua ediție a acestei lucrări a apărut în 1955. Ei bine, cu patru ani în urmă, Mihail Tal nu figura pe tabla de materii a cărții... Omisiune? Nici de cum. Șahistul care avea să producă o veritabilă senzație în lumea „sportului minții" nu-și făcuse încă intrarea în familia consacraților, deși numele său începuse să apară în reviste, împreună cu cîteva partide din care talentul, imaginația, temeritatea îți atrăgeau atenția imediat.

In patru ani Tal avea să străbată un drum uriaș, parcurgînd rapid treptele clasificării șahiste: maestru al U.R.S.S...maestru internațional... mare maestru internațional... candidat la titlul suprem...

Biografia șahistă a lui Mihail Tal începe în 1947 cînd un copil în vîrstă de 11 ani, negricios și foarte firav, cu ochii vii și inteligenți, s-a prezentat la Palatul Pionierilor din Riga în secția de șah. De la primele sale evoluții în fața tablei, antrenorului nu i-a putut trece neobservat talentul acestui copil. Partidele sale conțineau combinații uimitoare pentru vîrsta autorului lor.

Pe atunci Tal știa numai să atace. Deseori însă, în fața jucătorilor experimentați, ofensivele sale vertiginoase nu reușeau să treacă peste apărarea adversarului. Tal cîștiga partide frumoase dar și pierdea multe. O dată cu anii el își apropie teoria, studiază tehnica și tactica dar — spre cinstea sa — rămîne același jucător de atac, același iubitor al combinațiilor strălucite.

In 1953 Mihail Tal devine campion al R.S.S. Letone. La campionatul U.R.S.S. pe echipe, jucînd la masa a doua, el obține cel mai bun rezultat individual, la egalitate cu Kasparian, iar un an mai tîrziu, la campionatul unional de juniori, ocupă locul II după Spasski. 1955 a fost anul de început al consacrării lui Tal. Tînărul maestru cîștigă semifinala de la Riga a campionatului U.R.S.S. lăsînd în urmă jucători ca Boleslavski, Korcinoi, Furman, Ilioiki, Borisenko. El ia parte la finală, și debutează promițător, ocupînd locul 5—7 cu 7½ p. din 17 posibile, după Taimanov, Averbach, Spasski (11½ p.) și Korcinoi (11 p.) înaintea lui Boleslavski, Polugaevski, Holmov, Tolus. Anul următor Tal joacă din nou în finală și reușește să ocupe primul loc într-un turneu de o forță excepțională. Intr-adevăr, în afară de Botvinik concursul a reunit pe cei mai valoroși șahiști sovietici. Printre învinșii campionului s-au numărat atunci Keres, Bronstein, Tolus, Petrosian, Taimanov și alții.

Ediția a XXV-a a campionatului unional a fost și mai dificilă. Dacă cu un an în urmă Tal, oarecum necunoscut, scăpase atenției fruntașilor, de data aceasta „toți ochii" erau ațintiți asupra sa. Asta nu l-a împiedicat să realizeze succesul, adăugînd listei învinșilor săi alte nume de mare rezonanță cum ar fi Averbach, Spasski, Gheller, Kotov, Furman. In fruntea echipei U.R.S.S. Tal devine campion mondial universitar, capătă dreptul de a juca la turneul interzonal de la Portoroj. Concursul acesta prilejuiește un nou succes lui Mihail Tal. El ocupă primul loc, conducînd de la început pînă la sfîrșit turneul, creînd o serie de minunate partide. Victoriile sale în fața lui Panno, Larsen, Szabo, Filip țin de domeniul unor realizări șahiste artistice.

Tal n-a putut obține performanță unică de a fi cucerit pentru a treia oară consecutiv titlul de campion al U.R.S.S. Anul acesta turneul desfășurat la Tbilisi a dat cîștig de cauză lui Petrosian, iar Tal a împărțit cu Spasski locurile 2—3. Două înfrîngeri la codaș îi clasamentului l-au lipsit de titlu. Dar jocul său a fost strălucit. Iar confirmarea marii sale forțe a venit curînd în turneul jubiliar de la Zürich, pe care l-a cîștigat în luptă cu unii dintre cei mai buni șahiști ai lumii.

Se apropie turneul candidaților la titlul mondial. O competiție atît de dificilă și atît de lungă (fiecare participant va susține 28 de partide) se pretează greu la pronosticuri. Dar, de pe acum, un nume circulă cu insistență în cercurile șahiste. Cei mai mulți „văd" pe Mihail Tal ca viitor adversar al lui Botvinik...

VALERIU CHIOSE

Concursul de caiac-canoe de la Snagov

Au fost trecute norme olimpice intermediare

Zilele trecute, pe lacul Snagov s-a desfășurat un important concurs de caiac-canoe — organizat din inițiativa Federației de Sporturi Nautice.

Cele 54 de echipaje prezente la start au făcut ca acest concurs să se bucure de un frumos succes atît în ceea ce privește numărul participanților, cît și rezultatele obținute. O contribuție la reușita acestei competiții au adus-o cluburile C.C.A., Dinamo, Progresul, Rapid, Voința și Recolta.

Cu prilejul acestor întreceri, o serie de sportivi au reușit să obțină și normele olimpice intermediare pe anul 1959, ceea ce — la început de sezon — este un fapt deosebit de îmbucurător. Astfel, rezultate valoroase au realizat **Valentin Azizoaie** (Dinamo) la canoe 1—1.000:4'46 (norma 4'54), echipajul militar la caiac 4—1.000 (format din **Vișevan, Stratulat, Nicoară, Antoniu**) care a obținut 3'25"4 (norma 3'27).

Iată rezultatele probelor: **canoe 2—10.000 m:** Gozlov — Grigore (C.C.A.) 49'28"; **caiac 1—10.000 m:** Mihai Stavăr (C.C.A.) 47'45"; **caiac 2—10.000 m:** Artimov — Conțolenco (C.C.A.) 42'24; **caiac 4—10.000:** Vișevan Stratulat Nicoară, Antoniu (C.C.A.) 37'37"5; **caiac 1—500 m bărbați:** Stavăr (C.C.A.) 2'05"1; **caiac 2—500 m. bărbați:** Mercurian — Barbu (Rapid) 1'51"; **caiac 1—500 m fete:** Ana Budu — Coveianu (C.C.A.) 2'27"5; **canoe 2—1.000 m:** Jurcă — Tarara (C.C.A.) 4'38"6; **caiac 1—1.000 m bărbați:** Stavăr (C.C.A.) 4'26"1; **caiac 2—500 m fete:** Maria Navasart — Victoria Vișevan (C.C.A.) 2:'11" 9; **canoe 1—1000 m:** V. Azizoaie (Dinamo) 4'46"; **caiac 4—1000 m:** Vișevan, Stratulat, Nicoară, Antoniu (C.C.A.) 3'25"4; **caiac 2—1000 m:** Andrei — Ivanov (Dinamo) 3'55"8.

4 CORNEL RĂDUȚ

Pentru o mai mare eficacitate a liniilor de treisferturi

Jocul „deschis", cu atacuri variate, la care participă liniile de treisferturi, este ceea ce place mai mult spectatorilor meciurilor de rugbi.

Atacurile liniilor de treisferturi însă, ca și jocul „deschis", au devenit în ultimul timp foarte rare. Meciurile au căpătat caracterul unor dispute acerbe pentru cîștigarea celor 3 puncte în clasament acordate învingătorilor, fiind astfel — de cele mai multe ori — închise, confuze, cu multe lovituri de picior în linia de margine, neținîndu-se seama de nivelul tehnic al jocului. Pentru a cîștiga simpatia maselor de spectatori, trebuie să le oferim jocuri de o factură tehnică ridicată, cu cît mai multe atacuri ale liniilor de treisferturi. E necesar, deci, să acordăm o mai mare atenție pregătirii acestor linii, deficitare în ultimul timp.

Urmărind jocurile de campionat se poate trage concluzia că liniile de treisferturi ale echipelor noastre acționează mult prea lateral, de unde rezultă atacuri sterile.

Pentru a realiza o mai mare eficacitate a liniilor de treisferturi trebuie ca în procesul de instruire, antrenorii să imprime jucătorilor noștri și în special mijlocașului la deschidere — pentru că el este conducătorul acestor linii — concepția asupra atacului drept.

Intr-adevăr, mijlocașul la deschidere, ca și ceilalți jucători, trebuie să aibă poziția corpului orientată în permanență spre locul de unde vine balonul. Această poziție îi dă posibilitatea de a avea direcția de alergare spre linia de țintă a adversarului și nu spre liniile de margine (cum greșit se întîmplă de obicei).

Ce se realizează astfel? Se oprește cursa jucătorului liniei a III-a adverse, venit să stopeze atacul sau să-l împingă în linia de margine. In felul acesta, rezolvarea atacului decurge în mod normal, ceilalți parteneri avînd în față doar adversarii direcți.

O astfel de orientare a atacului dă posibilitate centrilor:

— să trimită mingea aripii, lăsîndu-i acesteia un culoar mare;

— să-și demarce partenerul prin schimbarea direcției, după ce au atras asupra lor adversarul acestuia;

— să facă diverse încrucișări cu aripa sau între ei.

Poziția inițială a liniei de treisferturi va fi aceea de „atac", dar ea se va schimba mereu în raport cu situația creată. De exemplu: la o grămadă ordonată, mijlocașul la deschidere observînd că, după introducerea balonului, acesta va fi cîștigat de adversar, va schimba poziția inițială a liniei de treisferturi, în timp ce mingea este încă în grămadă, aducîndu-și treisferturile în apropierea „liniei avantajului" și ocupînd astfel o poziție de apărare. Am ținut să precizez acest lucru pentru că la echipele noastre se observă tendința greșită de a avea poziții diferite în atac și în apărare.

Credem că instruiți într-o astfel de concepție (îmbinată cu o bună tehnică individuală) și bine pregătiți din punct de vedere fizic, rugbiștii din liniile de treisferturi vor putea imprima ataeului mai multă eficacitate și spectaculozitate.

D. IONESCU
maestrul al sportului, antrenor

Turneul olimpic de fotbal se apropie...

Pregătirile echipei R. P. Ungare

Intîlnirile de fotbal ale celei de a XVII-a Olimpiade vor începe cu mult înainte ca pe stadionul din Roma să fi fost aprinsă tradiționala flacără olimpică. Nici nu-i de mirare. Recordul de inscrieri înregistrat de data aceasta la sportul cu balonul rotund a făcut necesare meciuri preliminare, astfel ca în capitala Italiei să-și măsoare forțele în turneul final doar 16 echipe.

Problema alcătuirii lotului olimpic maghiar constituie o preocupare principală a federației de fotbal din R. P. Ungară. Din cine va fi compusă echipa olimpică, cum se va pregăti și care sînt condițiile pentru obținerea unor rezultate valoroase — iată cîteva întrebări la care ne răspunde selecționerul unic al reprezentativei maghiare LAJOS BAROTI.

„Lotul olimpic maghiar va fi alcătuit numai din jucători tineri. In toamna acestui an echipa olimpică maghiară va figura sub denumirea de reprezentativa B. In formație vor intra și unii fotbaliști care au depășit 23 de ani dar în nici un caz jucători care au evoluat în turneul final al campionatului mondial de fotbal. Ne-am oprit deocamdată asupra a 25 jucători. Lotul va putea fi firește completat cu fotbaliști care se vor afirma între timp".

Baroti a arătat printre altele că fotbalul maghiar nu duce lipsa elementelor tinere. *„Nu avem momentan un fotbal de valoare mondială* — a spus el — *dar ne străduim în primul rînd să alcătuim din jucători tineri și talentați o ECHIPĂ. Prin aceasta eu înțeleg jucători bine pregătiți din punct de vedere tehnic și fizic care să primească de la antrenori o orientare tactică la cel mai înalt nivel".*

In continuare cunoscutul antrenor maghiar a atras atenția că principala misiune revine echipelor de club. Ele trebuie să fie acelea care să se ocupe de munca educativă și de creșterea necontenită a măiestriei jucătorilor. *„Școala unui fotbalist se face în echipa sa, în meciurile de campionat, în întîlnirile internaționale interclub uri".*

In încheiere, Baroti a cerut tuturor iubitorilor fotbalului să aștepte cu răbdare creșterea nivelului tehnic al tinerilor jucători.

„Spectatorii și suporterii — a spus el — *sînt foarte utili unei echipe de fotbal. Pricepuți și răbdători ei pot contribui mult la obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune".*

„Afaceri de pe urma ochilor răniți"

Lista victimelor boxului profesionist este dureros de lungă. Sportul care în condițiile orînduirii capitaliste și-a pierdut de mult noțiunea de „nobila artă", dă anual zeci de morți în ring și nenumărați șchilozi. Una dintre cele mai mari tragedii ale boxului profesionist contemporan o constituie cazurile tot mai dese de orbire, înregistrate în rîndul profesioniștilor ringului.

Sînt mai multe cauzele care-i duc la pierderea vederii pe boxerii din occident. Greutatea mai mică a mănușilor face ca loviturile să fie mult mai dure. De asemenea, lungimea excesivă a meciurilor (10, 12 sau 15 reprize) epuizează pe boxeri, iar desele k.o.-uri și traumatisme repetate la cap provoacă grave nevrite optice, soldate de cele mai multe ori cu pierderea vederii.

Semnificativă din acest punct de vedere a fost întîlnirea dintre Dove Moore și Hogan Kid Bassey, contînd pentru titlul de campion mondial la categoria semiușoară. După nouă runde Bassey, evident slăbit, nu mai putea face față loviturilor pe care Moore le aplica metodic și calculat în ochi. El continua să se apere mai mult instinctiv. Intr-o pauză Bassey a spus secundului său:

„Nu mai văd nimic, nici ring, nici adversar, nici arbitru. Nu pot mai mult".

Meciul a continuat, însă, și Moore a fost declarat învingător la puncte. Dar, vederea lui Bassey a suferit și e foarte puțin probabil că tratamentul se va dovedi eficace.

In ultima vreme cazurile de orbire în rîndul boxerilor profesioniști au devenit și mai dese. Irlandezul Peter Keanen, fost campion al Angliei la categoria muscă, a părăsit ringul aproape fără vedere, după ce suferise cea de a 60-a rănire în regiunea ochilor, Greul Bruce Woodcok, de asemenea fost campion al Angliei, a orbit la un ochi. Actualul campion la aceeași categorie, Henry Cooper, are vederea mult slăbită, iar fratele său geamăn, Jim, a suportat recent o complicată operație, vederea fiindu-i parțial salvată, dar cu multă greutate. Ca să nu amintim tragicul caz al francezului Nollet, orb complet în urma loviturilor primite pe ring. Dar lista aceasta este firește cu mult mai lungă...

NOTE externe

In numărul pe mai al cunoscutei reviste engleze „Worlds Sports" a apărut un articol semnat de comentatorul sportiv al ziarului „Ewening Standard" George Whiting, intitulat sugestiv „Afaceri de pe urma ochilor răniți".

„Rare ori asistăm la un meci de box — *scrie Whiting* — în care unul din sportivi să părăsească nebandajat vestiarul".

Boxul profesionist în care adversarii se lovesc cu capul, cu mănușa deschisă peste ochi, cu coatele și picioarele chiar, acest „box" seamănă tot mai mult cu catch, cu o bătaie sîngeroasă, cu orice dar numai cu o întrecere sportivă nu".

„Cine este vinovat pentru aceasta?" — *se întreabă ziaristul englez.* „Arbitrii poartă o mare răspundere. Am văzut nu o dată că ei se mulțumesc cu un avertisment sau... amenințau cu degetul la încălcări ale regulamentului pentru care singura soluție era descalificarea imediată".

Dar oare numai arbitrii sînt vinovați de accidentele din ring? Autorul nu merge mai adînc cu analiza sa. In schimb, el trage următoarea concluzie: „Cred că, cu toate eforturile, traumatismele boxerilor vor continua și vor deveni chiar mai dese..."

Evident că dacă ar fi fost vorba numai de arbitri, autorul articolului nu avea motive să fie atît de pesimist. Adevărații vinovați sînt alții: antreprenorii și managerii vorace, cărora afacerile de pe urma ochilor răniți le aduc beneficii uriașe. Dar aceștia sînt prea puternici și nu se gîndesc să renunțe la nici o afacere. Oricît ar fi de murdară...